

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. P. Melichera v právnej veci žalobcu: **M. B.**, nar. X., bytom R., *právne zastúpeného JUDr. I. R. H., advokátom, so sídlom v K.*, proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 4. apríla 2008, č. 22086/2008-1409, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/52/2008-45 zo dňa 3. decembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/52/2008-45 zo dňa 3. decembra 2008, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 4. apríla 2008 č. 22086/2008-1409, ktorým žalovaný odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu zamietol a rozhodnutie Colného úradu Michalovce č. R-27/2008-5334 zo dňa 4. februára 2008 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru potvrdil. Podľa krajského súdu žalovaný správny orgán kvalifikoval konanie žalobcu v súlade so zákonom, a to najmä s prihliadnutím na množstvo dovážaného tovaru a jeho uloženie v rušni č. X.. Skutok, pre ktorý bol žalobca prepustený zo služobného pomeru, bol dostatočne preukázaný a námietky žalobcu vyhodnotil ako skutkovo bezvýznamné. Krajský súd uviedol, že z obsahu preskúmaného rozhodnutia a spisu žalovaného nezistil, že by správne orgány odmietli žalobcovi ako účastníkovi konania nahliadnutie do spisu. Rozhodnutie žalovaného má podľa krajského súdu požadované formálne o obsahové náležitosti a je dostatočne odôvodnené.

Proti rozsudku žalobca podal včas odvolanie. Žalobca v odvolaní poukázal na to, že žalovaný ani žiadna iná osoba v správnom konaní nikdy neuviedla, že by poznala, pozorovala alebo priamo na mieste zistila presný rozsah (množstvo) údajne uloženého tovaru v rušni č. X.. Z výpovedí pracovníkov IGR, ktoré žalovaný cituje, nikde nie je zrejmé presné množstvo tovaru, ktorý má byť vykladaný - vyhodnený z rušňa, ani nie je zistené z ktorej časti rušňa by tento tovar mal byť vykladaný resp. kde by mal byť prevážaný.

Podľa žalobcu údajné množstvo tovaru, ktoré malo byť prevezené na územie SR v rušni č. X. bolo iba účelovo určené podľa množstva kartónov, ktoré boli zaistené v kotolni. Nikto sa však nezaoberal otázkou, koľko z tohto množstva kartónov, ktoré boli zaistené v kotolni, bolo dovozených aj z následne kontrolovaného rušňa.

Preto ak krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie na základe týchto nesprávnych tvrdení, žalobca vyjadril presvedčenie, že rozhodnutie súdu je nesprávne pre nesprávne právne posúdenie z dôvodu nedostatočného zistenia skutkového stavu veci, resp. z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre absenciu jednoznačných a nevyvrátiteľných dôkazov.

Okrem uvedeného žalobca opätovne poukázal na fakt, že mu nebolo počas celého konania umožnené vykonať jediný dôkaz, ktorým by sa mohol brániť voči tvrdeniu, že

kontrolu vykonal povrchno a nedbalo, a to dôkaz napr. výsluchom nprap. J. L. - príslušníka OHK PZ Maťovce, ktorý jediný bol prítomný pri vykonávaní kontroly.

Žalobca uviedol, že nie je správne zistenie krajského súdu, že vo veci prepustenia zo služobného pomeru bolo žalobcovi doručené oznámenie o začatí konania, a to podanie zo dňa 13. decembra 2007 č. 56085/2007-5344, adresované na jeho osobu na PCÚ Maťovce, založené v administratívnom spise.

Obsah spisu žalovaného pod č. 1-29 žiadne takéto oznámenie neobsahuje. Na viac sám žalovaný potvrdil, že takéto oznámenie adresoval iba faxom riaditeľovi PCÚ Maťovce, avšak tento doklad sa k žalobcovi nikdy nedostal.

Z postupu žalovaného ako aj z hodnotenia tohto konania vykonaného krajským súdom vyplýva skutočnosť, že voči žalobcovi neboli dodržané základné zásady spravodlivého procesu, a to najmä z dôvodu nekorektného začatia konania o skončenie služobného pomeru a nepripustenia tak závažného dôkazu navrhnutého žalobcom, ako je výpoveď jediného priameho očitého svedka.

Podľa žalobcu postup žalovaného ako aj súdu v situácii, kedy žalovaný opomenutím pri začatí konania nedoručil žalobcovi oznámenie o začatí konania o jeho služobnom pomere a svojim postupom ho uviedol do omylu, že mu hrozí disciplinárne potrestanie a súčasne pri výbere a hodnotení dôkazov žalovaný jednostranne a neobjektívne rozhodol o nepripustení žalobcom navrhovaných dôkazov, a súd následne napriek vyslovenému návrhu žalobcovi odoprel právo vykonať čo i len jediný ním navrhnutý dôkazy, boli podľa žalobcu závažným spôsobom porušené základne princípy zakotvené v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Súčasťou práva na spravodlivý proces je aj právo na spravodlivé súdne konanie, ktoré subsumuje základne súdno-procesné princípy, ktoré sa vzťahujú aj na konanie správne. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že princíp „rovnosti zbraní“ platí tiež pri preverovaní zákonnosti a postupu orgánov verejnej správy súdom. Tento princíp musí byť premietnutý do celého procesu, pričom v postupe žalovaného ako aj súdu, tento princíp uplatnený nebol. Preto žalobca navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že

rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu navrhol zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení na odvolanie k námietke, že žalovaný ani žiadna iná osoba v konaní nepreukázala presné množstvo údajne dovážaného tovaru a že sa nepreukázalo jeho uloženie v rušni č. X., uviedol, že toto tvrdenie žalobcu je účelové a zavádzajúce.

Uvedené tvrdenie žalobcu totiž nevychádza zo skutočnosti, ktorá nastala dňa 22. novembra 2007 v priestoroch železničnej stanice Maťovce. Colníci Inšpekcie generálneho riaditeľa (IGR) a policajti Železničnej polície SR, ktorí monitorovali rušeň č. X. v priestoroch železničnej stanice Maťovce, jednoznačne potvrdili, že v čiernych hranatých predmetoch, ktoré boli dňa 22. novembra 2007 vyložené z rušňa č. X., v ktorom colnú kontrolu vykonáva žalobca, boli uložené cigarety označené UA kontrolnými značkami na značenie tabakových výrobkov v celkovom množstve 190 kartónov. Týmto bolo podľa žalovaného jednoznačne preukázané, že žalobca zvlášť hrubo porušil služobnú disciplínu a služobnú prísahu pri colnej kontrole rušňa č. X.. O tom, že cigarety neboli naložené na území SR svedčí aj skutočnosť, že vlaková súprava potom, čo bola ukončená colná kontrola rušňa a pohla sa, bola ešte pohľadom počas rozbiehania kontrolovaná colníkmi a príslušníkmi Oddelenia hraničnej kontroly. Z uvedeného je zrejmé, že cigarety nájdené príslušníkmi IGR a policajtmi ŽP SR boli z UA na územie Slovenskej republiky dovezené dňa 22. novembra 2007 v rušni č. X..

Spôsob, akým bolo zistené, že práve z rušňa č. X. bolo dňa 22. novembra 2007 vyložených 19 čiernych tašiek, je opísaný v úradnom zázname č.j. 21171/2007-1202-INT zo dňa 22. novembra 2007. Podľa žalovaného žalobca účelovo vyhľadáva rozpory v tom, že colníci IGR a policajti ŽP SR neuvádzajú, koľko predmetov presne bolo z rušňa vyložených.

K námietke žalobcu, že počas celého konania mu nebolo umožnené navrhnúť a vykonať jediný dôkaz, ktorým by sa mohol brániť, žalovaný uviedol, že konanie bolo voči žalobcovi riadne začaté na základe odstúpenia spisového materiálu Oddelenia kontroly a inšpekcie generálneho riaditeľa CR SR č. HSP 999/2007 č.j. 59163/2007-1472 – „Podnet na disciplinárne konanie“. Dňa 17. decembra 2007 bola so žalobcom spísaná zápisnica, predmetom ktorej bol odôvodnený predpoklad porušenia služobnej disciplíny. Žalobca bol ako účastník konania poučený o svojich právach. Súčasne svojim podpisom potvrdil, že bol

oboznámený s predmetom konania a poučený o možnosti sa k veci vyjadriť, navrhovať dôkazy a obhajovať sa.

Žalovaný poukázal na to, že konanie bolo začaté z podnetu služobného úradu v súlade s § 224 ods.3 zákona č. 200/1998 Z.z. a žalobcovi bola daná možnosť sa k veci vyjadriť.

Tvrdenie žalobcu, že ku kvalite a spôsobu vykonania jeho colnej kontroly nebol vypočutý ako svedok príslušník Oddelenia hraničnej kontroly J. L., je podľa žalovaného účelové a zavádzajúce. Príslušník hraničnej kontroly nie je k tým úkonom (colná kontrola) vyškolený a ani nemôže poznať z akých úkonov pozostáva riadna colná kontrola.

Žalovaný vyjadril presvedčenie, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 200/1998 Z.z., potom, čo v konaní objektívne bez pochyb preukázal, že žalobca nedbalo a povrchno vykonanou colnou kontrolou umožnil nezákonne doviest' na územie Slovenskej republiky. Vo výroku predmetného rozhodnutia je presne a zrozumiteľne definované, ktoré právne normy boli v konaní použité a ktoré žalobca svojim nedbalým výkonom štátnej služby porušil. V odôvodnení sú podľa žalovaného uvedené skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, i to, akými úvahami bol žalobca vedený pri hodnotení dôkazov a na základe ktorých rozhodol o prepustení žalobcu zo služobného pomeru. Podľa žalovaného na prepustenie žalobcu boli splnené obidve podmienky určené v § 183 ods.1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z., preto navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné potvrdiť.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 4. apríla 2008 č. 22086/2008-1409, ktorým žalovaný odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu správneho orgánu riaditeľa Colného úradu Michalovce č. R-27/2008-5334 zo dňa 4. februára 2008 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru podľa § 183 ods.1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z., zamietol a toto rozhodnutie potvrdil.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 183 ods.1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podmienkami prepustenia zo služobného pomeru podľa § 183 ods.1 písm. d/ zákona sú jednak 1/ porušenie služobnej prísahu alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jednak 2/ jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Pokiaľ krajský súd dospel k záveru, že obe tieto podmienky boli splnené, pričom k takémuto záveru dospel na základe výsledkov dokazovania v administratívnom konaní, bolo potrebné s takýmto názorom súdu súhlasiť.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov" sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolaací súd zastáva názor, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami O.s.p., ktoré upravujú správne súdnictvo.

Z pripojeného administratívneho spisu bolo zistené:

Dňa 6. decembra 2007 bol Colnému úradu Čierna nad Tisovou doručený podnet na disciplinárne konanie HSP 999/2007 č.j. 59163/2007-1472, ktorého súčasťou bol aj úradný záznam č.j. 21171/2007-1202-INT, v ktorom sa uvádzalo, že dňa 22. novembra 2007 o 0.45 hod bolo colníkmi IGR CR SR a príslušníkmi ŽP SR monitorovaním colného priestoru pobočky Maťovce zistené, že na tretiu príchodovú koľaj prišiel nákladný vlak Pn X., č. rušňa X.. Po príchode vlaku bol rušeň z vlakovej súpravy odvezený a z priestoru budovy colnej pobočky vyposunovaný na prvú hodovú koľaj. Rušeň prešiel asi 500 m v smere na Veľké Kapušany. Potom za tento rušeň bola zavesená súprava vystupujúca smerom na Ukrajinu. Ešte pred príchodom rušňa k odchodovej súprave boli z rušňa vyhodené čierne predmety v tvare kvádra. Po vyhodení týchto čiernych predmetov, došli k rušňu traja muži s baterkami a pozbierali tieto predmety. Potom títo muži odišli s týmito predmetmi popri oplotenej budove čističky, povedľa starej budovy colnej pobočky a vošli do centrálnej kotolne. Po chvíli vyšli z kotolne len dvaja muži s baterkami a bez čiernych predmetov, kvádrového tvaru. Monitoringom budovy centrálnej kotolne bolo zistené, že v kotolni je len jeden muž a to kurič, pán J. P.. V čase o 02.40 hod. došiel na prvú príchodovú koľaj pred budovu colnej pobočky Maťovce vlak Pn X., rušeň č. X.. Tento rušeň bol tiež odvezený a bol preposunovaný na odchodovú koľaj vo vzdialenosti asi 500 metrov od budovy colnej pobočky. V čase, ako bola na rušeň pripojená odchodová si i súprava z rušňa boli tiež vyhodené uvádzané čierne kvádrové predmety a k rušňu prišli dvaja muži nižšej postavy. Pozbierali čierne predmety a odišli už v uvádzanej trase v smere ku centrálnej kotolni. V tom čase vyšiel z kotolne aj kurič, ktorý bol zaistený colníkom Inšpekcie generálneho riaditeľa CR SR v čase o 03.20 hod. Následne na to boli v kotolni objavené v jej prednej časti, za prvým kotlom už spomínané čierne predmety kvádrového tvaru. Bolo zistené, že sa jedná čierne igelitové tašky so zlatým nápisom „H.“. Celkom išlo o 19 ks takýchto tašiek, pričom v každej taške bolo 10 kartónov cigariet s ukrajinskými kontrolnými známkami zn. B. (celkom teda

190 kartónov (38 000 ks cigariet) z toho 100 kartónov B. a 90 kartónov zn. B.). V čase o 03.25 hod. vstúpili do kotolne aj dvaja muži, ktorí boli už predtým monitorovaní a následne boli zaistení colníkmi Inšpekcie generálneho riaditeľa CR SR. Išlo o dvoch Ukrajincov. O p. M. I. K., ktorý v štyroch čiernych igelitových taškách so zlatým nápisom H. nedovolené prechovával ukrajinské cigarety v celkovom počte 40 kartónov (8000 ks, z toho 10 kartónov zn. B. a 30 kartónov zn. B.). Druhým Ukrajincom bol p. I. I. F., ktorý v šiestich čiernych igelitových taškách so zlatým nápisom H. nedovolené prechovával 60 kartónov (12 000 ks ukrajinských cigariet) z toho 30 kartónov zn. B. a 30 kartónov zn. B.). Následne bolo zistené, že s kuričom, p. P. niekoľkokrát telefonicky komunikoval istý C., ktorý okolo šiestej hodiny mal prísť do centrálnej kotolne po cigarety. Operatívnym vyťažovaním p. P. bolo zistené, že p. P. si ma skončení práce ísť po obálku s peniazmi do P. vo Veľkých Kapušanoch. Tiež operatívnym vyťažovaním uvedených ukrajinských občanov bolo potvrdené, že vyššie uvedené cigarety mali prevziať od rušňovodičov, ktorých mená uviesť nevedeli. Po príchode vyšetrovateľa OR PZ Michalovce do centrálnej kotolne, boli uvedené zaistené osoby aj spolu s cigaretami mu odovzdané na ďalšie konanie. V oboch prípadoch boli čierne predmety kvádrového tvaru- igelitové tašky s cigaretami v celkovom počte 290 kartónov (t.j. 58 000 ks) vyhodené z rušňov po skončení colnej a pasovej kontroly. Dňa 11. januára 2008 bola na zamestnaneckom oddelení Colného úradu Michalovce spísaná zápisnica s. c.i. JUDr. P. T., os.č. X., v ktorej uvádza na spresnenie úradného záznamu č.j. 21171/2007-1202-INT zo dňa 22. novembra 2007, že po odpojení rušňa č. X. od vlakovej súpravy a v čase, keď ešte nebol pripojený k odchodovej súprave došlo k vyhodeniu čiernych kvádrových predmetov z lokomotívy, ako sa neskôr ukázalo išlo o 19 čiernych tašiek s nápisom H., v ktorých bolo v každej po 10 kartónov ukrajinských cigariet. Ako došlo k vyhodeniu týchto tašiek z rušňa, prišli k rušňu traja muži s batérmami a tieto tašky zobrali a zanesli do kotolne ŽSR Maťovce. Od tejto doby bol objekt kotolne pod neustálym monitoringom, na základe čoho je isté, že nemohol tieto tašky z kotolne nikto vyniesť. Následne dve osoby vyšli z kotolne a v kotolni zostala jedna osoba a neskôr bolo zistené, že sa jedná o osobu p. P. J.. Pri zaistení osoby p. P. na začiatku kotolne c.i. JUDr. O. T. objavil 190 kartónov cigariet, ktoré boli v 19 čiernych igelitových taškách s nápisom H.. Operatívnym vyťažovaním vozmajstrov bolo zistené, že vozmajstri nepoznajú tváre rušňovodičov a preto ich nevedia identifikovať. V zápisnici napísanej na zamestnaneckom oddelení Colného úradu Michalovce s M. Š., os.č. X. sa uvádza, že jeho stanovisko bolo na takom mieste, odkiaľ mal dobrý výhľad, ako na rušeň tak aj na objekt kotolne. Toto stanovisko bolo vybrané tak, aby nebol spozorovaný. Z operatívnej informácie vedeli, že

cigarety sa budú prenášať z rušňa práve do kotolne. Zo svojho stanoviska pozoroval v prvom prípade rušňa, že pri rušni boli 3 osoby, ktoré preberali čierne balíky a tie mohli byť aj vyhadzované aj podávané z rušňa. Ďalej uviedol, že potom čo bol zaistený p. P. bolo zistené, že v kotolni sa za kotlom nachádza 190 kartónov cigariet. Tieto cigarety boli v čiernych igelitových taškách a boli to tie predmety, ktoré v prípade prvého rušňa boli donesené do kotolne. Osobám, ktoré niesli cigarety chceli jednoznačne preukázať, že sa dopustili pašovania cigariet a preto ich nezaistili pri rušni v čase, keď preberali cigarety, ale nechali ich, aby tieto cigarety preniesli do kotolne. Ďalej uviedol, že k vypočutiu rušňovodiča z prvého rušňa nedošlo z toho dôvodu, že malí informáciu o tom, že k pašovaniu ešte dôjde a teda by došlo k prezradeniu ich prítomnosti. Na základe vyššie zistených skutočností bolo začaté konanie vo veci služobného pomeru c.prap. M. B.. Dňa 17. decembra 2007 bola spásaná zápisnica na Zamestnaneckom oddelení s menovaným, v ktorej uviedol, že kontrolu predmetného rušňa vykonal spolu s kolegom na hranici veľmi dôsledne, t.z., že skontrolovali kabínu rušňa tak, ako sa vykonať má, nie si je vedomý žiadneho porušenia predpisov. Ďalej uviedol, že spolu s nimi pri kontrole boli prítomní dvaja príslušníci OHK. Celá kontrola trvala 30 až 35 min. Ďalej sa vyjadril podrobne k priestorom, ktoré kontrolovali v predmetnom rušni: skrinka osvetlenia v kabíne rušňa, palubová doska, skrinka na osobné veci, batožina rušňovodiča, potom prešli do strojovej časti, kde pozreli vetráciu šachtu, v priestoroch rozvodov ktoré sú za mrežou, tie pootvárali. Sú to zakopotované priestory, o ktorých vedeli, že vytvárajú dutý priestor. Následne spolu s kolegom a príslušníkom OHK vystúpili z rušňa a vykonali colnú kontrolu podvozku rušňa. Vonku pri rušni stál jeden z príslušníkov OHK, nakoľko je to zvyk. Tento príslušník bol prítomný pri kontrole podvozku rušňa. Následne sa rozdelili, tak, že on bol s jedným príslušníkom OHK na jednej strane železničnej trate a kolega s druhým príslušníkom OHK bol na druhej strane trate a pohľadom sledovali podvozky vlakovkej súpravy, ktorá prechádzala pomalou rýchlosťou na územie SR do stanice Maťovce. Ani touto kontrolou nezistili porušenie colných a daňových predpisov. Následne sa služobným motorovým vozidlom presunuli na PCÚ Maťovce a po príchode požiadali výpravcu stanice, aby vypol trolej a vykonali colnú kontrolu materiálu vo vlakovkej súprave pomocou sondážnych tyčí, v tom čase bol rušeň od súpravy odpojený a presunutý podľa pokynov výpravcu do iných priestorov a to na vývoznú časť. Ďalej uviedol, že tento rušeň stál v stanici Maťovce na výstupnej časti 35 minút a bol zapojený spolu s ďalším rušňom v súprave prázdnych vagónov, ktoré vystúpili na územie UA v čase, keď kontrolovali asi piaty vozeň vlakovkej súpravy č. X., rušeň, ktorý túto súpravu dotiahol do stanice Maťovce odišiel zo stanice Maťovce na územie UA. Ďalej uviedol, že rušňovodičom

bol L.. Na otázku, ako si vysvetľuje, že z predmetného rušňa boli vynesené krabice, v ktorých príslušníci IGR v kotolni ŽSR Maťovce našli cigarety označené kontrolnou známkou na označovanie tabakových výrobkov UA odpovedal, že neverí tomu, že z tohto rušňa boli vynesené krabice, v ktorých boli následne nájdené cigarety s kolkami UA. Na tejto odpovedi zotrval aj po otázke, či na tom trvá, aj potom, čo mu bolo oznámené, že táto skutočnosť bola preukázaná v úradnom zázname troch príslušníkov IGR a dvoch príslušníkov ŽP SR ako aj po oznámení, že vyšetrovateľ PZ vzniesol obvinenie voči p. P., kotolníkovi ŽSR Maťovce.

Prvostupňový správny orgán vyhodnotil vyjadrenia žalobcu za zavádzajúce a odporujúce skutočnostiam zisteným príslušníkmi IGR a ŽP SR, ktorí monitorovaním predmetného rušňa zistili, že z práve z rušňa č. X. boli vyložené čierne hranaté predmety, ktoré tri osoby preniesli do kotolne ŽSR Maťovce a v ktorých neskôr bolo zistené, že sa nachádza 190 kartónov ukrajinských cigariet. Na základe uvedeného prvostupňový správny orgán dospel k záveru, že žalobca nevykonal colnú kontrolu predmetného rušňa ako to uvádza v zápisnici, ale colnú kontrolu vykonal nezodpovedne, povrchno a nedbalo, nakoľko kontrolou nezistil, že v predmetnom rušni sa nelegálne dovážajú na územie SR cigarety označené kontrolnými známkami UA. Týmto konaním porušil podľa prvostupňového správneho orgánu služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, a preto žalobcu podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. prepustil zo služobného pomeru príslušníka colnej správy.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom vyjadril presvedčenie, že konštatovanie správneho orgánu prvého stupňa o tom, že kontrolu vykonal povrchno a nedbalo sa nezakladá na pravde.

Uviedol, že orgány činné v trestnom konaní alebo služobný úrad právoplatne nerozhodli, že došlo k nezákonnému dovozu cigariet na územie SR. Trval na svojej výpovedi, ktorú uviedol do zápisnice dňa 17. decembra 2007 v plnom rozsahu. Poukázal na to, že jeho výpoveď potvrdil aj colník I. M. B. a nstrž. M. A., ktorí potvrdili, že kontrola bola vykonaná štandardným spôsobom, pričom neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by bránili vstupu jazdnej súpravy na územie SR. Poukázal na to, že kontrola rušňa sa vykonávala vo vzdialenosti cca 2 km od stanovišťa, ktoré IGR monitorovala.

Žalobca v odvolaní namietal rozpornosť vyjadrení príslušníkov IGR, keď jeden tvrdil, že čierne predmety vyhadzované a druhý tvrdil, že čierne balíky osoby pri rušni preberali a tie mohli byť aj vyhadzované aj podávané z rušňa. Podľa žalobcu, tieto čierne predmety mohli byť uložené v blízkosti stanovišťa rušňov už skôr, pričom v čase sledovania IGR tadiaľ uvedený rušeň len prechádzal. Tieto skutočnosti IGR nepreukázala ani výpoveď rušňovodiča L., ktorý uvádzal, že cigarety sa v rušni nenachádzali, resp. neboli dovezené cez štátnu hranicu na územie SR rušňom č. X.. Žalobca zároveň spochybňoval množstvo cigariet, ktoré sa mali nelegálne doviest'. Boli nájdené v kotolni, celkovo malo ísť o 19ks tašiek. Nebolo preukázané, že všetkých 19 ks tašiek pochádzalo z rušňa č. 071.

Žalobca namietal, že nebol nikdy špeciálne preškolený a oboznámený s technickou dokumentáciou ukrajinského rušňa a nikdy sa nezúčastnil praktického predvedenia ukážok, ktoré by simulovali možné situácie pri ktorých môže dôjsť k dovozu resp. ukrytiu tovaru v ukrajinskom rušni a na základe ktorej by bolo možné odhaliť sofistikované miesta, kde je ukladaný nelegálne dovážaný tovar.

Žalobca tiež namietal, že vo veci nebol vypočutý príslušník OHK J. L., ktorý tiež vykonával kontrolu predmetného rušňa.

Zároveň namietal postup správneho orgánu, ktorý mu riadne nedoručil oznámenie o začatí konania vo veci služobného pomeru. O tom, že sa jedná o vec služobného pomeru sa dozvedel až dňa 4. februára 2008 pri preberaní rozhodnutia. Ani po podaní vysvetlenia mu nebolo oznámené, že podáva vysvetlenie vo veci konania služobného pomeru, mal za to, že sa vedie konanie vo veci disciplinárneho previnenia.

Na základe uvedeného navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť.

Odvolací správny orgán preskúmal napadnuté prvostupňové rozhodnutie a dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom.

K námietke žalobcu, že nebolo preukázané, že akým spôsobom bolo zistené, že 190 kartónov cigariet označených kontrolnou známkou UA na značenie tabakových výrobkov bolo dovezených na územie SR v rušni č. X., po colnej kontrole, ktorú vykonával žalobca,

žalovaný uviedol, že spôsob, akým bolo zistené, že práve z rušňa č. X. bolo dňa 22. novembra 2007 vyložených 19 čiernych tašiek je opísaný v úradnom zázname č.j. 21171/2007-1202-INT zo dňa 22. novembra 2007. Podľa žalovaného, žalobca účelovo vyhľadáva rozpory o tom, že colníci IGR a policajti ŽP SR neuvádzajú koľko predmetov presne bol z rušňa vyložených. Skutočný počet predmetov vyložených z rušňa bol ale presvedčivo zistený sledovaním osôb, ktoré tieto predmety prenášali od rušňa č. X. do kotolne železnice Maťovce a následným jej monitoringom.

Podľa žalovaného množstvo cigariet, ktoré boli donesené z rušňa č. 071 potvrdil aj P. vo svojej výpovedi, kde uvádza, že „do kotolne došli mne neznámi dvaja muži, ktorí mali v rukách dve igelitové tašky čiernej farby, v ktorých boli cigarety. Títo ma poprosili, či môžu tieto cigarety nechať v kotolni. Ja som súhlasil. Cigarety uložili za prvý kotol od vchodu. Následne odišli. P. v zápisnici účelovo na ochranu svojej osoby neuviedol, že tieto balíky nosil od predmetného rušňa aj sám. Tvrdenie colníka T., že na niektorých taškách boli mastné fláky po oleji podľa žalovaného preukazuje tú skutočnosť, že tašky neboli uložené na inom mieste než v rušni.

K námietke žalobcu, že nebol špeciálne preškolený a oboznámený s technickou dokumentáciou ukrajinského rušňa a ani sa nikdy nezúčastnil praktického predvedenia ukážok, ktoré by simulovali možné situácie pri ktorých môže dôjsť k dovozu, resp. ukrytiu tovaru v ukrajinskom rušni, žalovaný v rozhodnutí uviedol, že tvrdenia žalobcu sú účelové a nepravdivé. Žalobca totiž vykonáva štátnu službu na pobočke Colného radu Maťovce cca 9 rokov a v priebehu tejto služby vykonával pravidelne a viackrát kontrolu rušňov vstupujúcich na územie SR a ani v jednom prípade nepoukázal na to, že nebol preškolený ako má vykonávať kontrolu takéhoto rušňa. Podľa žalovaného o nepravdivosti tvrdenia žalobcu svedčí aj podpis na doklade „zoznam príslušníkov, ktorí boli preškolený o spôsobe vykonávania colnej kontroly na rušňoch a o priestoroch, ktoré sa môžu použiť ako úkryt na nelegálny dovoz tovaru.“

K námietke žalobcu, že správny orgán pred vydaním rozhodnutia nevypočul osoby, ktoré by svojimi výpoveďami mohli prispieť k objasneniu celého prípadu a že nebol vypočutý príslušník OHK, ktorý tiež vykonával kontrolu predmetného rušňa, žalovaný uviedol, že správny orgán nepovažoval za potrebné spísať zápisnicu s každým účastníkom kontrolnej akcie, ktorý je uvedený v zozname č.j. 21171/2007.1202- INT zo dňa

22. novembra 2007 osobitne, keďže z uvedeného záznamu je zrejmý priebeh udalostí a činností osôb, ktoré sa podieľali na nezákonomnom dovoze cigariet na územie SR.

S colníkmi T. a Š. boli spísané zápisnice za tým účelom, aby sa spresnil záznam zo dňa 22. novembra 2007, v ktorom menovaní uviedli, že na sledovanie osôb a ich činnosti boli dňa 22. novembra 2007 použité prístroje na nočné videnie, čím sa potvrdila dôveryhodnosť predmetného záznamu a rozptýlili sa pochybnosti o tom, že ako bol zistený nezákonný dovoz cigariet na územie SR, keďže sledovanie osôb podieľajúcich sa na pašovaní cigariet sa odohralo v nočných hodinách.

K námietke žalobcu, že správny orgán v rozpore s § 224 zákona mu riadne nedoručil oznámenie o začatí konania vo veci služobného pomeru, resp. že vyhlásenie uvedeného oznámenia svojim podpisom nepotvrdil, v dôsledku čoho je zrejmé, že konanie nemohlo riadne začať, žalovaný uviedol, že konanie voči žalobcovi bolo riadne začaté na základe odstúpenia spisového materiálu OK a IGR č. HSP 999/2007č.j. 59163/2007-1472“podnet na disciplinárne konanie.“

Dňa 17. decembra 2007 bola so žalobcom spísaná zápisnica, predmetom ktorej bolo jeho porušenie služobnej disciplíny. Ako účastník konania bol poučený a svojim podpisom potvrdil, že bol oboznámený s predmetom konania a poučený o možnosti sa k veci vyjadriť, navrhnúť dôkazy a obhajovať sa.

Uvedeným, je podľa žalovaného preukázané, že konanie bolo začaté z podnetu služobného úradu v súlade s § 224 ods.3 zákona, keď urobil správny orgán prvého stupňa prvý úkon voči účastníkovi konania, teda dal mu možnosť sa k veci vyjadriť.

Tvrdenie žalobcu, že nevedel, že sa vyjadruje vo veci služobného pomeru, ale vo veci disciplinárneho previnenia je podľa žalovaného účelové a zavádzajúce. Keďže zákon neustanovuje osobitný postup pre konania vo veci služobného pomeru a vo veci disciplinárneho previnenia.

S poukazom na to, že skutočný stav vo veci bol prvostupňovým správnym orgánom správne posúdený a rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, žalovaný napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 200/1998 Z.z.) colníkom sa rozumie fyzická osoba, ktorá je v služobnom pomere podľa tohto zákona a vykonáva štátnu službu v služobnom úrade. Jednou z podmienok vzniku služobného pomeru colníka je zloženie služobnej prísahy. Tá obsahuje aj sľub čestnosti, statočnosti, disciplinovanosti ako aj ochrany bezpečnosti a verejného poriadku. Od služobnej prísahy colníka sa odvíjajú jeho služobné povinnosti uvedené v ustanovení § 43 a § 44 tohto zákona. Základnou povinnosťou colníka, vychádzajúc z citovaných ustanovení, je dôsledné plnenie si svojich povinností stanovených nielen zákonmi a všeobecne záväznými predpismi, ale aj služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Ustanovenie § 180 zákona č. 200/1998 Z.z. vymedzuje rozsah spôsobov skončenia služobného pomeru colníkov. Ustanovenie § 183 vymedzuje spôsoby skončenia služobného pomeru prepustením. Dôvodom na skončenie služobného pomeru porušením služobných povinností je ustanovenie § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z..

Podľa § 183 ods.1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Z ustanovenia § 224 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. vyplýva, že konanie vo veci služobného pomeru sa začína na návrh účastníka konania alebo z podnetu služobného úradu.

Ak sa konanie začína z podnetu ministra alebo služobného úradu, je konanie začaté dňom, keď urobil voči účastníkovi konania prvý úkon (ods.3).

Odvolačí súd nemal pochybnosti o tom, že konanie voči žalobcovi bolo začaté z podnetu služobného úradu v súlade s § 224 ods.3 zákona č. 200/1998 Z.z., keď urobil správny orgán prvý úkon voči žalobcovi, ktorým bolo oboznámenie s predmetom konania - porušenie služobnej disciplíny, ktorého sa mal žalobca dopustiť dňa 22. novembra 2007 v čase o 00.45 hod pri vykonávaní colnej kontroly vlakovkej súpravy č. 3629, ktorej súčasťou bol aj rušeň č.071 na PCÚ Maťovce.

Zo zápisnice spísanej so žalobcom dňa 17. decembra 2007, vyplýva, že žalobca bol oboznámený s predmetom konania, ktorým bolo porušenie služobnej disciplíny, pričom z obsahu zápisnice vyplýva, že žalobca ako účastník konania bol oboznámený s predmetom konania a poučený o možnosti sa k veci vyjadriť, navrhnúť dôkazy a obhajovať sa.

Keďže zákon č. 200/1998 Z.z. neustanovuje v konaní o vo veciach služobného pomeru povinnosť správneho orgánu doručovať účastníkovi konania oznámenie o začatí konania, neobstojí námietka žalobcu, že nemal vedomosť, že sa voči nemu začalo konanie vo veci služobného pomeru, pretože z obsahu zápisnice zo dňa 17. decembra 2007 jednoznačne vyplýva, že s predmetom konania bol oboznámený a bol poučený o svojich právach - sa k veci vyjadriť, navrhnúť dôkazy a obhajovať sa.

V konaní neboli porušené procesné práva žalobcu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný správny orgán kvalifikoval konanie žalobcu v súlade so zákonom, a to najmä s prihliadnutím na množstvo dovážaného tovaru. Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybníť správnosť zisteného stavu veci najmä, čo sa týka žalobcom namietaného nepreukázania množstva cigariet. Správne orgány aj podľa odvolacieho súdu vychádzali z dôkazov, ktoré dostatočným spôsobom preukázali, že z rušňa č. 071 bolo vyložených a následne prenesených do kotolne železničnej stanice Mat'ovce 19 čiernych tašiek, ktoré sa následne našli v predmetnej kotolni. Neobstojí žalobcovo tvrdenie, že vo veci nebol dostatočne zistený skutkový stav a že nebolo preukázané, že by sa vôbec dopustil porušenia služobnej povinnosti.

Odvolací súd vzhľadom na obsah administratívneho spisu, z ktorého bolo potrebné pri súdnom prieskume rozhodnutia vychádzať a ktoré nasvedčuje tomu, že prvostupňový, ale aj druhostupňový správny orgán si zadovážili dostatok skutkových podkladov, z ktorých pri svojom rozhodovaní vychádzali, nemal žiadne pochybnosti o legálnosti vykonaných dôkazov, spôsobe vykonania a vyhodnotenia dôkazov, ktoré pre potreby rozhodnutia žalovaného o prepustení so služobného pomeru príslušníka colnej správy bolo potrebné považovať za dostačujúce a ktoré preukázali konanie žalobcu, v ktorom bolo potrebné vidieť porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, pričom prvostupňový správny orgán odôvodnil, prečo by prípadné ponechanie žalobcu v služobnom pomere bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Zákon o štátnej službe colníkov nie je možné porovnávať s porušením pracovnej disciplíny ostatných pracovníkov, ktorých činnosť je založená na zmluvnom vzťahu a posudzuje sa podľa Zákonníka práce. Vyššia miera zodpovednosti colníkov je teda odzrkadlená v zákone a tomu musia zodpovedať aj vyššie možnosti postihu zo strany nadriadených orgánov. Porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti sa môže colník dopustiť aj z nedbanlivosti a nemusí ísť len o úmyselné konanie, ktoré by mohlo zakladať aj prípadnú trestnú zodpovednosť (viď. Stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 09.05.2002, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sž/35/2002).

Z ustanovenia § 226 zákona č. 200/1998 Z.z. vyplýva, že účastníci konania sú povinní postupovať tak, aby svojim konaním nesťažovali a nezdržovali priebeh konania, majú právo nahliadať do spisov, okrem protokolov o hlasovaní a majú právo robiť si výpisky. Účastník konania je oprávnený navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy (§ 227 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z.z.).

Z obsahu preskúmaného rozhodnutia a spisu žalovaného odvolací súd nezistil, že by správne orgány žalobcovi ako účastníkovi konania odopreli tieto práva.

Podľa názoru odvolacieho súdu preskúmané rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového orgánu sú v súlade so zákonom, vychádzajú zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, majú požadované formálne i obsahové náležitosti a sú dostatočne odôvodnené. Žalobca svojim nedbanlivým výkonom služobných povinností porušil služobnú prísahu ako aj služobné povinnosti, s ktorými bol riadne oboznámený, o ktorých bol pravidelne preškolený a ktorých dôsledné dodržiavanie sa od neho dôvodne očakávalo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania súd účastníkom konania nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p.). Žalobca vo veci bol procesne neúspešný a žalovaný hoci mal plný procesný úspech vo veci nárok na náhradu trov konania zo zákona nemá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

V Bratislave 27. mája 2010

JUDr. Eva Babiaková CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Bartalská